

§ 6. Tento zákon nabývá účinnosti dnem prohlášení.

§ 7. Ministru sociální péče se ukládá, aby zákon provedl, dohodna se se súčasnými ministry.

(Vyhlášen v částce 63. Sb. z. a n. dne 4. srpna 1921.)

Ochrana dělnická.

Zákon ze dne 1. července 1921, č. 262, kterým se zavádí placená dovolená pro dělníky při dolování na vyhrazené nerosty.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. Dělníci a dělnice, zaměstnaní při hornictví na vyhrazené nerosty (§ 3 ob. hor. zák.) a jeho vedlejších závodech (§ 131 ob. hor. zák.) mají po jednorocní nepřetržitě služební době při hornictví v revíru (§ 2) nárok na závodem placenou dovolenou, jejíž roční doba se vyměřuje takto:

při služební době	dovolená
a) aspoň 1 rok až včetně 5 let	5 dnů
b) od 5 do 10 let	7 „
c) od 10 do 15 let	10 „
d) přes 15 let	12 „

Neděle a svátky, připadající do dovolené, počítají se do ní a platí se za ně.

§ 2. Hornické revíry (viz §§ 1, 3, 8) rozhodné pro dobu dovolené jsou: 1. Pražsko-slánský, obsahující okrsky revírních báňských úřadů v Praze a Slaném; 2. Teplicko-mostecko-chomutovský, obsahující okrsky revírních báňských úřadů v Teplicích, Mostě a Chomutově; 3. Karlovarský; 4. Kutnohorský; 5. Plzeňský; 6. Budějovický; 7. Brněnský a 8. Mor. Ostravský stejnojmenných báňských úřadů; 9. Slovensko a 10. Podkarpatská Rus.

§ 3. Podmínkou pro udělení dovolené jest, že horník v době, která zakládá jeho nárok na dovolenou, stále a správně propracovával směny. Vojenská služba a nemoc čítá se do služební doby, započítatelné pro výměru dovolené. Kdo přestoupí ze služby u jednoho závodu k závodu jinému, nepřerušuje předepsané doby služební, pokud mezi jeho výstupem z práce hornické (§ 1) a opětným vstupem do ní neuplynulo více než 14 dnů, jde-li o práci v tomže revíru, a 21 dnů, jde-li o práci v revíru jiném.

§ 4. Směny, které byly v roce, v němž dovolená se uděluje, před její nastoupením neoprávněně zanedbány, odečtou se od doby dovolené v tomto roce; směny, které byly po dovolené neoprávněně zameškány, odečtou se od dovolené v roce příštím neb v příštích letech, a to bez náhrady.

O zameškaných směnách buďtež v každém závodě vedeny přesné záznamy, z nichž musí býti zřejmý počet zameškaných směn, jakož i učiněná neb opomenutá omluva. O zanedbaných směnách, jež mají býti odečteny z doby dovolené, rozhoduje každý měsíc závodní rada spolu se závodní správou dle § 2, bod 4., prov. nař. k zákonu o závodních a revírních radách ze dne 13. července 1920, č. 434 Sb. z. a n. Seznam takto určených směn se vyvěsí v zápisně každý měsíc.

Z rozhodnutí lze se odvolati k rozhodčímu soudu hornickému.

Dal-li dělník výpověď nebo byl propuštěn na základě výpovědi z práce má nárok na placenou dovolenou, pokud tato spadá do výpovědní doby.

§ 5. U závodů, kde nejsou závodní rady, stane se rozhodnutí dle § 4. v dohodě majitele s dělníky. Ve sporech rozhoduje revírní báňský úřad, v územích dříve uherských báňský komisariát, a kde není samostatný báňský komisariát, báňský kapitanát.

§ 6. Za každý den dovolené přísluší dělníku mimo veškerý obvyklé přídatky náhrada mzdy, a to dělníkům v úkolu zaměstnaným dle ustanoveného pro ně průměrného výdělku, dělnictvu ostatnímu mzda jejich kategorie.

Prémie za pracovní výkon se po dobu dovolené neplatí.

§ 7. Náhrada za dovolenou zaplatí se dělníkovi v první obvyklý výplatní den po nastoupení práce.

§ 8. Náhrada se neplatí za dny, v nichž dovolenec za doby dovolené pracoval za plat pro osoby cizí.

§ 9. Placená dovolená nepřísluší dělníkům, kteří v roce, kdy jim dovolená přísluší, před nastoupením jejím:

- a) hornickou práci v revíru opustili z jakéhokoli důvodu,
- b) byli propuštěni z trestu z práce za souhlasu závodní rady (§ 2, bod 4. a 6., nařízení ze dne 13. července 1920, č. 434 Sb. z. a n.),
- c) byli propuštěni bez výpovědi pro trestný čin dle § 202 ob. hor. zák.

§ 10. Dovolené buďtež pokud možno udíleny v době od 1. května do 31. října.

O rozvrhu ročních dovolených rozhoduje závodní správa v dohodě se závodní radou, přihlížejíce na nerušený provoz závodu a provozní poměry. Více než 10% osazenstva nebudiž zpravidla najednou posláno na dovolenou.

§ 11. Dělníci, kteří se o dovolenou nepřihlásí, nemají nároku na náhradu.

§ 12. Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 13. Provedením jeho se pověřuje ministr veřejných prací.

(Vyhlášen v částce 64. Sb. z. a n. dne 5. srpna 1921.)

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 28. července 1921, č. 283, o vytvoření ústřední komise domácí práce pro výrobu zboží sklářského.

Ve smyslu § 9 zákona ze dne 12. prosince 1919, č. 29 Sb. z. a n. z r. 1920, o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácí práce, zřizují tímto ústřední komisi domácí práce pro výrobu zboží sklářského se sídlem v Praze.

Do oboru této komise náleží tato výrobní odvětví:

Mačkářství a přádnictví skla, broušení skla a drahokamů, malířství skla, rytí skla, výroba skelných perel, dále výroba skelných a ozdobných předmětů.

Komisi tuto, sestávající z 9 členů a 9 náhradníků, jejichž funkční období trvá 4 roky, jmenují současně.

(Vyhlášena v částce 69. Sb. z. a n. dne 31. srpna 1921.)

Členy uvedené komise jmenování: ve skupině a) jako zástupci podnikatelů: Jáchym Mrklas, výrobce skleněného zboží v Žel. Brodě, Josef Číla, výrobce jabloneckého zboží v Držkově u Ž. B., Julius Schindler, továrník v Jablonci nad Nisou; ve skupině b) jako zástupci domácích dělníků: Ludvík Macháček, předseda sklářské komise v Turnově, František Severa, brusič drahokamů v Podháji u Všeně, František Bobek, brusič skla ve Vodčradech u Malé Skály. Ve skupině c) z osob, které, nepatříce k žádné ze skupin uvedených, mají potřebné znalosti a schopno-

sti posouditi ovlivňující, mzdové a pracovní poměry při domácí výrobě zboží sklářského: Antonín Korál, živnostenský konsulent v Hořicích, Jiří Uhrmann, ředitel sklárny „Inwald“ akc. spol. na Zlíchově, Josef Stejskal, předseda správní komise v Turnově. Náhradníky jmenování: ve skupině a) Josef Hujer, majitel sklářského závodu ve Skuhrově u Žel. Brodu, Ludvík Lubas, vývozce skleněných výrobků v Žel. Brodě, Otto Riedl, továrník v Dolních Polubnech; ve skupině b) Oskar Müller, lampářský dělník ve Smržovce, František Halama, sklář v Alšovicích u Žel. Brodu, Jaroslav Kobr, sklář v Lišném u Malé Skály; ve skupině c) Celestýn Lom ml., úředník okr. nem. pokl. v Žel. Brodě, Augustin Opitz, soukromník v Boru, inž. Josef Soukup, tajemník Ústředního Svazu československých průmyslníků v Praze II., Václavské n. 62. Předsedou jmenován: Antonín Korál, živnostenský konsulent v Hořicích.

Sociální pojištění.

Zákon ze dne 30. června 1921, č. 248, o dalším prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. Bratrská poladna (oddělení zaopatřovací) je povinna poskytovat k zaopatřovací platům (provisím), upraveným body 1. a 2. § 1 zákona ze dne 29. října 1919, čís. 608 Sb. z. a n., drahotních přídavků, a to zvýšením částek v těchto bodech uvedených vesměs o sto procent. Ostatně platí ustanovení citovaného zákona, tudíž také, pokud se týče hrazení výdajů s placením těchto drahotních přídavků spojených, a zvyšují se tímto ustanovením stejným způsobem i požitky osob, uvedených v bodech 3. a 4. § 1 a v § 2 zákona ze dne 29. října 1919, č. 608 Sb. z. a n.

§ 2. Zákon tento nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1921 a pozbude platnosti dnem 31. prosince 1921.

§ 3. Ministru veřejných prací se ukládá, aby, dohodna se s ministrem sociální péče, zákon tento provedl.

Vláda se zmocňuje, aby platnost zákona tohoto pro Slovensko a Podkarpatskou Rus stanovila nařízením zvláštním.

(Vyhlášen v části 62. Sb. z. a n. dne 4. srpna 1921.)

Výnos ministerstva sociální péče z 16. července 1921, č. j. 3559 F., o stanovách Svazu pensijních ústavů v republice Československé v Praze.

Článkem II. zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., o pens. pojištění byla nositelům pojištění, uvedeným v § 64 tohoto zákona, uložena povinnost sdružit se ve Svaz pens. ústavů v republice Československé a ustanoveno, že zřízení Svazu upravují stanovy, jež podléhají schválení ministerstva sociální péče.

Na základě cit. předpisu schvaluje tímto ministerstvo sociální péče první

Stanovy Svazu pens. ústavů v republice Československé v tomto znění:

I. Jméno a sídlo svazu.

§ 1. Svaz pensijních ústavů v republice Československé je zřízen na základě článku II. zákona ze dne 5. února 1920 č. 89 Sb. z. a n., jímž byla změněna některá ustanovení zákona o pensijním pojištění (zákon ze dne 16. prosince 1906 č. 1. ř. z. z r. 1907 a čís. nař. ze dne 25. června 1914 č. 138 ř. z.).